

Genieten, klemgereden worden en de enige blanke zijn

Datum: 01-01-2016 | Dag: 122 | Km stand: 9256 km | Land: Nepal en India

Afgelopen weken:

Terwijl ik na de landing in Nepal m'n fiets in elkaar zette (grote gaten in mijn fietsdoos, die zaten er niet in toen ik mijn "oversized baggage" inleverde) keken enkele taxichauffeurs verbaasd toe. Gelukkig, alles nog heel. Ik had een hostel in het toeristische deel van Kathmandu, had behoefte aan mensen om me heen. Na een positieve kennismaking met de stad, de mensen uit het hostel en het lokale voedsel heb ik mijn visum voor India aangevraagd: 7 dagen wachten. Niet erg, zo kon mijn lichaam wat rusten, ware het niet dat ik bij de lokale fietsenzaak Neil Cottam - professioneel mountainbiker uit Engeland - tegenkwam. Het resultaat: nog geen 24 uur in Kathmandu scheurde ik met 50 km/h van 1800+ meter hoogte naar beneden! Ook de volgende dag reed ik op mijn gehuurde mountainbike (ipv mijn trouwe Travelmaster 2.9) downhill door tuinen, rioolbuizen en over supersmalle "single tracks". Volledig opengeschaafd maar voldaan ben ik daarna toch maar de toerist gaan uithangen. Toen mijn visum voor India binnen was, bleek Myanmar - mijn plan na India - opeens een onmogelijke opgave: MTT permits, extra vergunningen bovenop je visum, 4 weken wachten en veel dollars... Mijn tweede plan, Bangladesh, liep dood op een visumafwijzing. De drang om te gaan werd groot, ik merkte aan alles dat ik te lang op 1 plek was. Dus vertrok ik naar Kolkata (Calcutta). Ik fietste weg uit Kathmandu over wegen die in vergelijking met Kazachstan en Oezbekistan erg goed waren. De 3 dagen die ik nodig had om India te bereiken waren fantastisch. Prachtig weer, klimmen en dalen met schitterend uitzicht: zie dit unieke filmpje: https://youtu.be/hxe4pyUY_AcDe Mij was afgeraden naar Janakpur te gaan: deze grensovergang was onveilig voor

toeristen. Dus door naar Haripur, waar ik de Koshi-rivier overstak en opeens in India stond. De shock was overweldigend: de aandacht van iedere Indiër, de foto's en het constante aangeraakt worden vielen me zwaar. En toen gebeurde waarvoor ik al gevreesd had: ik werd klemgereden door 3 motoren, vastgehouden door een beer van een Indiër en omringd door 300 opdringerige marktlieden... Opgefokt en met veel consumptie schreeuwde de beer: "I am secret police, stay here!" – alsof ik ergens heen kon. Toen kalpte en vastberadenheid me niet verder hielpen, werkte een charme-offensief van lachen en sorry roepen gelukkig wel. De beer kalmeerde en na 7 telefoontjes mocht ik plotsklaps gaan. Zonder uit te zoeken wat er nou aan de hand geweest was (had ik me moeten melden of zo?) maakte ik dat ik weg kwam, met de staart tussen de benen. Gelukkig vond ik snel een slaapplek en kreeg ik ook nog een bord rijst. Onder algemene belangstelling kroop ik in mijn slaapzak. Toen het rochelen en spugen van de Indiërs wat begon af te nemen, kwam de familie waar ik mocht slapen met een groot laken aan. Uit de handgebaren en het "take cycle, road go go" maakte ik op dat ze bang waren voor diefstal en liet ik het laken over mij en mijn fiets draperen. Mentaal nu echt gesloopt, bond ik een van mijn extra sloten door het frame om mijn pols en viel toen tussen de muggen in slaap. Deze heftige start zette gelukkig niet de toon voor het vervolg. Prachtige ervaringen en ontzettend lieve mensen kalmeerden mijn gevoelens over India. Toppunt was wel het dorpje waar ik de eerste blanke sinds lang was. Ik ontmoette het hele dorp, kreeg twee borden eten en mocht buiten slapen op een echt bed! Pure luxe! India is erg indrukwekkend, mentaal zwaar en helaas ook heel erg vies. Zonnebrand had ik niet nodig want smog, roet en andere troep

vormden een dikke laag op je huid. Dan heb je nog het drinkwater; dit testte ik iedere keer door na 1 slok eerst 15 minuten te wachten of het terug naar boven kwam (neem maar van mij aan: je merkt het snel genoeg). De kerstdagen waren niet speciaal voor mij, alhoewel: Ik heb verdorie mijn kerst doorgebracht in Kolkata, India! Soms moet ik mezelf hier even aan herinneren, na 4 maanden avontuur. Worden speciale dingen standaard, of loop ik misschien wel over van alle indrukken?

Volgende land en uitdagingen: **Bangladesh, Vietnam** Nog te gaan: **45.744 km**

Omdat Myanmar een probleem is met visa zal ik zo snel mogelijk richting Vietnam vertrekken. Vanaf daar ga ik richting het zuiden: Laos, Cambodja, Thailand, Maleisië, Indonesië en Australië! Hier wacht de grote uitdaging die ik al sinds mijn 8ste in gedachten had: noord – zuid dwars door The Red Centre! Ik kijk er echt naar uit. 2016 heeft uiteraard meer in petto: ik ben druk bezig met het integreren van Virtual Reality in mijn avontuur. Dit betekent dat jij straks op locatie zelf rond kunt kijken! Binnenkort meer hierover...

***‘Good manners come from having sympathy with others
and from understanding our own limitations’***

Rick Creemers | Purnea, Bihar | India

Volg mij www.thecyclingdutchman.com
of klik op het fietssymbool hiernaast!

